

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po Kronstadtskih slavnostih.

Potibnile so hrupne veselice, ki so se praznovale pretekle dni v bližini ponosne prestolice mogočne severne države, odplulo je brodovje republike francoske, ki je tako sijajno in slovesno bilo vsprejeto v državi, katera je eminentno monarhistična. Različna oblika vlade obeh držav ni zadrževala naroda ruskega, niti oficijelnih krogov, da ne bi prav preserčno in neprisiljeno vsprejeli zastopnikov naroda francoskega. Mejsobno spoznavanje mej zapadnim starim kulturnim narodom in mladim orjakom na vzhodu, kateri že davno ne stoji več na tradicijski glinasti nogah, rodilo je simpatijo mej narodom francoskim in ruskim, katera tako preseda nekdanjim „prijateljem“ Rusije, Nemcem.

Kdor je opazoval zadnje dni pisavo nemških listov tam gori v „reichu“ in videl, kako sta jih ostavila znana nemška hladnokrvnost in flegmatičen mir, moral se je nehote pouprašati: Za Boga svetega, kaj pa se je vendar zgodilo, da se je obrnil ves srd papirnatih glasil nemških proti temu shodu, kakor da se je sklepala in kovala zarota proti Nemčiji, proti evropskemu miru?

In vendar se ni zgodilo prav nič drugega, nego da se je zopet jedenkrat pred svetom sijajno poudarjalo to, kar je itak znano bilo slahernemu, o čemur niti ponosna Germanija sama ni mogla gojiti najmanjšega dvoma. Francosko-rusko prijateljstvo potrdilo se je vnovič, dobilo je nekako bolj konkretno obliko, kar seveda nikakor ne more biti po volji Germaniji, ki z oboroženo roko čuva svoj plen, ki ga je odtrgala pred 20 leti od telesa Francije.

Vsako dalnje približevanje po narodnosti svoji in po obliki vlade tako različnih držav, kakor sta Francoska in Rusija, moti mirno spanje mogočne Germanije, ki še ni prebavila svojega plena. V težkih, nemirnih sanjah stoka in se zviija, grozne podobe stopajo jej pred oči, kajti slaba vest ne daje jej miru. V tem strahu trudila se je pod pretezo, da brani mir evropski, pridobiti si zaveznice in posrečilo se jej je res, da se je sklopila trojna zveza.

Le-ta pa je morala roditi protitežo in tako nastalo je samo po sebi približevanje Francije k

Rusiji. Že Bismarck, ko je bil še na vrhuncu svoje oblasti, trudil se je na vso moč, da je držal vsak-sebi republiko in pa carstvo, češ, saj mej tako različnima faktorjema ni mogoče zjedinjenje. A Bismarck je šel, ne da bi bil dosegel svoj namen. Zgodilo se je baš to, kar je on hotel preprečiti na vsak način.

Trudil se je sicer Bismarck, da bi vzdržal staro prijateljstvo Nemčije z Rusijo, na katero je tudi pokojni stari cesar Viljem pokladal toliko važnost. A ni se mu posrečilo, kajti razmere postajale so vedno hladneje in hladneje. Mladi cesar Viljem bil je dvakrat v Rusiji, da ponovi staro prijateljstvo — a zaman. Kronstadtski dogodki so pokazali jasno, da Francija in Rusija se bodeta približavali vedno bolj, ker ju vežejo jednaki interesi, v Kronstadtu doživela je nemška politika težek poraz, na katerega pa je morala biti pripravljena. Ta poraz je tem občutljivejši, ker poset francoskega brodovja na Angleškem, kjer je bode vsprejela kraljica Aagleška, kaže jasno, kako sodi o tem praktični John Bull, ki se neče zameriti nikomur, a tudi ne vezati na nikogar. Vse nemško glorifikovanje potovanja cesarjevega na Angleško kaže se vedno manj opravičeno. Kaže se vedno jasneje, da Nemčija tudi v Angliji ni dosegla svojih namenov, kakor jih ni na Ruskem.

Odtod pa izvira srd, ki se je polotil nemške žurnalistike v „reichu“, ko je videla, da nobena moč ne more zadržati zveze mej Rusijo in mej Francijo, katera utegne postati usodepolna za Nemčijo in jo spraviti v tak položaj, v kakoršnega je ona spravila l. 1859 jedno izmed svojih zaveznic. Razložek je le ta, da baš ta zaveznica, pozabivši na preteklost, bode ščitila z drugo svojo nekdanjo sovražnico ledje bivše svoje smrtne nasprotnice. Tako se spreminjajo časi.

Družbe sv. Cirila in Metoda VI. redna velika skupščina

v Kamniku dne 23. julija 1891.

(Dalje.)

Prvomestnik vpraša, da-li želi kateri zastopnik kaj pripomniti tajnikovemu poročilu o tej upravni dobi? — Skupščinar Fran Podkrajšek omenja, da je iz poročila razvidno, kako požrtvo-

valno in previdno je doslej vodstvo izvrševalo svojo nalogo v dosego društvenih smotrov. Družbeniki pač smejo biti zadovoljni, da so družbine zadeve v tako dobrih, spretnih rokah. Méni, da govori v zmisli vseh navzočnih zastopnikov, če predlaga, naj se ob tej slovesni priložnosti izreče iskrena zahvala vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda. Ta nasvet sprejme zbor z občnim odobravanjem. Prvomestnik konstatuje, da je s tem soglasno odobreno tudi tajnikovo izvestje.

V. Glavni blagajnik dr. Josip Vošnjak poroča o denarnem stanju družbe sv. Cirila in Metoda. Skupščinarjem na razpolaganje je bil tiskani račun.

Potem račun pojasni in spopolni z naslednjim izvestjem:

Račun za V. društveno leto 1890 kaže povoljnije številke, kakor za l. 1889, ker so bili dohodki za 2000 gld. višji od prejšnjega leta v veseli dokaz, da prepričanje o potrebi in o koristnem delovanju naše družbe prodira čedalje bolj v vse katoliško in narodno čuteče krogo.

Dohodki so znašali 7505 gld. 82 kr., mej katerimi sta vprvič veledušna podpora sl. kranjskega deželnega zbora v znesku 1000 gld. in sl. mesta Ljubljanskega v znesku 400 gld., dalje volilo 500 gld. nepozabnega slovenskega rodoljuba Fr. Kotnika na Verdu. Pristopilo je družbi šest pokroviteljev, ki so uplačali po 100 gld. Za prodane knjige je bilo prejetih 235 gld. 83 kr. *) in za naznanila v „Vestniku“ 211 gld. 20 kr.

Nasproti ugodnejšim dohodkom so se troški znižali, ker v tem letu družbi ni bilo treba za šolske zgradbe pripomoči. Družbini zavodi so stali družbo 2666 gld. 75 kr., od katerih spada 1296 gld. 75 kr. podpore za trirazredno šolo z otroškimi vrtcem pri sv. Jakobu v Trstu. Račun Tržaške podružnice pa izkaže za to šolo 2919 gld. 26 kr. troškov, iz česar je razvidno in se mora z največjo pohvalo omeniti, da je podružnica sama, podpirana od ženske tržaške, nabrala veliko vsoto 1650 gld. pri tržaških Slovencih in Slovenkah. Slava jim o tej žrtoljubnosti. (Slava.) Družba je tudi to leto podpirala narodno šolstvo

*) Faktično se je za knjige več skupilo, ta vsota obsega le tisti denar, ki je bil specializiran kot dohodek prodanih izvodov. Mnogo podružnic so pa za knjige poslale kar v glavni vsoti.

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikove, prevel Vojskar.)
(Dalje.)

Čuvašev se je opravičeval s tem, da, ker pije večkrat pri njih čaj, hoče prinašati svoj del v njih gospodinstvo, ali s tem, da je videl na cesti v oknu prodajalnic kaj zapeljivega in se ni mogel vzdržati, da bi ne kupil.

Doneski druge vrste bile so gledališke ustopenice. Čuvašev jih je dobival od svojih znancev pogosto in jih z raznimi bolj ali manj posrečenimi izgovori ni plačal.

Hodili so vsi trije skup, a Marija Ivanovna je malo pazila na mlada človeka. Mej odmorom, ko sta hodila Čuvašev in Olga sprehajati se v foyer, začela je Marija Ivanovna dremati na svojem naslanjači; njo, utrujeno od dela, je malo zanimala predstava, in rada bi bila ostala doma, a zdelo se jej ni popolnoma primerno izraziti to željo.

Marija Ivanovna dvojila je že davno, da ni privlekel anglejski jezik Čuvaševa k njeni bra-

tranki. Po strani je pozvedela o gmotnem in društvenem položaju Petra Kiriloviča, bila ž njim zadovoljna in rešila prašanje o njegovem pohajanju, kakor se jej je zdelo, praktično.

„Kdo vé, morda pošlje Bog srečo Olgi, da jo oni poroči... Saj s tem, kar pridelava, se ne preživiva... dobro, da sem zdrava, ako pa pride bolezen, propadeva popolnoma“, mislila je Marija Ivanovna. Ako bi ne bilo revščine, bi bilo drugače — moglo bi se mladeniču vrata pokazati... Vedno je pa boljše odvisen biti od dobrega človeka, kateri ugaja, kakor v gladi in v sili pasti Bog ve komu v kremplje. Iz revščine je samo ta izhod, ali pa smrt.“

A da je Čuvašev Olgi ugajal, ni mogel sumiti niti oni, ki ni posebno opazoval.

Vse njeno krasno lice oživiljal je izraz sreče, ko je bil on pri njej. Ko se je nekaj Čuvašev mej njunim poslom slučajno priklonil in prišel prav blizu svoji učiteljici, je njeno lice goreče zarudelo, in ni smela povzdigniti svojih očíj, da bi se ne srečala z njegovim prezgovornim pogledom: prigodilo se je tudi Čuvaševu, da je pri pozdravu ali slovesu Olgino roko držal v svoji dalje, kakor je

bilo potreba, a ta roka se ni skušala osvoboditi. Nekoč se je Čuvašev tako ohrabil, da je poljubil Olgi roko pri slovesu. Ona je vsa zarudela in prsti so se ji tresli od njegovega poljuba.

— Peter Kirilovič... čemu to?

— Ali Vam je neprijetno? prašal je Čuvašev gledaje zaljubljeno mladi deklici v oči.

Ona je bila popolnoma presenečena in jako se je razveselila prihoda Marije Ivanovne. Vse to je bilo jako milo, i pri drugih priložnostih bi Peter Kirilovič morda skušal nadaljevati to položeno prijete neodločnosti, ako bi čustvo nekega čudnega nemira, katero ga je časih navdajalo — mu ne govorilo, da mora mahoma izgubiti Olgo in tega si je želel Čuvašev vsak dan manj.

VI.

Nekoč se je posebno vznemirjal s to slutnjo po poti od doma k italijanski operi, za katero je bil nesel Olgi in Mariji Ivanovni že dan poprej ustopenici.

Te misli so tako mučile Petra Kiriloviča, da ni zapazil, kako je prišel k razsvetljenemu poslopu gledališča, pred katerim so se gnetli izvoščiki in kočije.

na Koroškem in Primorskem in razdelila mnogo molitvenih, zabavnih in poučnih knjig in učil.

Vsi troški so znašali 5874 gld. 84 kr., torej se kaže prebitok 1630 gld. 98 kr. ter je bi koncem leta 1890 v blagajnici 10.644 gld. 12 kr. naloženih v raznih hranilnicah in posojilnicah in več dolžnih pisem onih šolskih občin, katerim je družba dovolila bila v prejšnjih letih posojila za zgradbe slovenskih šol.

Družba je v prvih petih letih svojega poslovanja nabrala 34.413 gld., potrosila pa 23.769 gld. Zneski sicer niso tako veliki, a kakoršnimi razpolagajo enake družbe večjih narodov, vender se je veliko storilo, več ko smo s pričetka pričakovali in otelo se je že na stotine slovenskih otrok potujčevanju. (Dobro!) Ker čakajo družbo čedalje večji troški, naj podružnice tudi zanaprej vstrajajo v svojem delovanju, naj podpirajo družbo, da bode mogla izvršiti vzvišeni svoj namen ter, kakor veleva § 2. pravil, vsestranski podpirati in pospeševati slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi. (Občna pohvala.)

Potem blagajnik še omenja o konecletni preskušnji pri sv. Jakobu v Trstu, kjer se je kot vodstveni zastopnik prepričal, kako ukaželjna je ondotna mladež, kako dobro je odgovarjala in da jih je bilo veliko s primernimi knjigami obdarovanih. Slovenskih otrok je pa še veliko; ko bi imeli mi dovolj prostora in podpore, storili bi lahko še več za slovenski živelj. — Prepričal se je, da je društveno učiteljstvo umevalo svojo vzvišeno nalogo ter jo požrtvovalno izvrševalo, za kar je sme tu očitno pohvaliti. Nadalje še pojasnjuje način, kako misli vodstvo Tržaške zavode še bolj konsolidirati ter jim zagotoviti obstanek in razvoj.

Skupščina sprejme z odobravanjem in „Živio“-klici denarničarjevo poročilo. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. avgusta.

Češki fevdalci.

Gregrov govor, o katerem smo že poročali, vzbudil je srd in jezo čeških fevdalnih aristokratov. Zatekli so se k „Vaterlandu“ in po svojem običaji jeli napadati Gregra uprav kanibalski surovo. „Narodni Listy“ odgovarjajo tem napadom jako rezko. Ta članek je zelo poučen, zakaj iz njega posnemamo, kakšnega mišljenja je češki narod. Čas je — pravi omenjeni list — da izpregovorimo resno besedo o naših fevdalcih, ker se le-ti drznejo zlorabljati dobrodušnost naroda našega. Vrh vse nesreče, katero so oni zakrivali s svojo neumno, egoistično, stanovsko politiko, sklenili so bili z največjimi sovražniki naroda Dunajske punktacije in izdali ter prodali jedinstvo domovine in ravnopravnost. Zdaj se upajo plemeniti ti gospodje v nemškem svojem organu, v Dunajskem „Vaterlandu“, govoriti in pisariti, kakor da so oni voditelji naroda, ter nas poučevati, da smo nezreli otroci, katerim prija največja neumnost. Kje ste pa bili tedaj, ko so narod naš preganjali, kakor zločince. Iz vaše sredine ni šel nihče v zapor, iz vaše sredine ni nihče branil se plačati davkov, dočim so češkemu seljaku odgnali iz hleva zadnjo kravo. Fevdalci so krivi, da se je narod o svojem času branil Hasnerjevih šolskih zakonov, fevdalci so zakrivali, da se za časa

Čuvašev je oddal svoj plašč v prednji sobi gledališča na vešalko znanemu vojaku in šel v parter. Ko je prišel na svoje mesto, je zapazil čudoma, da sta bila prazna naslanjača pripravljena za Olgo in njeno teto. To se je zdelo Petru Kiriloviču še bolj čudno, ker sta prihajali vsekdar o pravem času in bili pri njega prihodu že na mestu. Razven tega je bilo že dovolj pozno, gledališče je bilo skoro polno, iz orkestra ni bilo slišati nerednih glasov navijanih instrumentov; pričakovati je bilo vsak trenotek, da se prikaže znana glava kapelnika. Sprva se je Čuvašev čutil, potem se vznemirjal in po moči tega nemira je čutil, kako zelo se je zanimal za usodo svojih znak.

Peter Kirilovič je pogledal na uro.

„Ako ne prideta v desetih minutah, odidem, da izvem, kaj se jima je prigodilo!“ je ukrenil.

Nekoliko pomirjen po tem ukrepu, pogledal je Čuvašev na odhod k naslanjačem in ves zarudel od veselja. Mej številom novo prišedših — zapazil je črnolaso kodrasto glavico. Dasi so hodile tačas gospe še v klobukih na naslanjače, vender Olga ni hotela tega okraska in sedela vsekdar gologlava. Za Olgo takrat ni bilo videti poblehnega obraza Marije Ivanovne, osenčenega z znanim temnim trakom njenega klobuka. (Dalje prih.)

Potočkega in Hohenwarta niso izvršili načrti spravi, katera bi bila dobrodošla narodu češkemu. Po Hohenwartovem odstopu, ko niso bili fevdalci izvoljeni v deželni zbor, uplivali so na češke poslance, da so začeli abstinenco in vzlic vsemu temu drznejo se ti možaki trditi, da niso imeli prilike izkazati narodu češkemu kako uslugo, dokazati mu, da žele njega grotiti in duševni blagor. S takim plemstvom se narod, ki je toli samosvesten, kakor so Čehi, gotovo ne bode boril, nego rekel: Bil sem in ostal bodem kar sem, brez Vas in tudi proti Vam.

Nemcem je vse dovoljeno!

V nemškem Gradcu, ki se kaj rad ponosa z imenom „die allerdeutsche Stadt“ zborovalo je te dni nemško in avstrijsko planinsko društvo. To priliko porabili so lojalni Graški Nemci, da so brzojavili nemškemu cesarju, zatrjuje ga svoje udanosti. Seveda, da so se drznili Slovani brzojaviti kakemu tujemu vladarju, tedaj bi bili besneli in divjali naši Nemci, da se pa oni poklanjajo nemškemu cesarju, to se jim šteje še v zaslugo!

Iz ogerske zbornice.

Imunitetnega odseka posvetovanja glede Ugron-Uzelčeve afere so končana, in sicer v opoziciji ugodnem zmislu. Odsek predloga, zbornica naj izreče, da poslanec za besede, katere govori v zbornici, torej na mestu, kjer zadošča poslanskim svojim dolžnostim, ni dolžan odgovora, in da se krši imuniteta, ako se zahteva od njega zadoščenja izven zbornice. — Sedaj bodemo videli, kaj poreče general Fejervary, ki je baš nasprotnega mnenja.

Vnanje države.

Napitnica generala Černajeva.

Pri banketu na čast francoskim gostom napil je, kakor smo že poročali, general Černajev francoski vojski in uplel v svoj govor nekaj jako kočljivih mišljajev, katere so razburile posebno sosede Rusije. Pariški „Temps“, na pol oficijozen list, izjavlja vsled tega, da iz telegramov carja in Carnota še ni smeti izvajati, da bode Rusija storila katerekoli korake, da se uresničijo francoske nade glede Alzacije in Lotaringije.

Grška prestolonaslednica.

Grškega prestolonaslednika soproga je, kakor znano, sestra nemškega cesarja. Ko se je omožila z grškim princem, pristopila je tudi k pravoslavni veri. Pred kratkim raznesla se je vest, da tega pristopa ne odobrava patrijarh Carigranski in da bode morala princinja Sofija prebiti v drugič vse predpisane ceremonije. — Ta poročila so povsem neresnična, zakaj Carigranski patrijarh nima nobene pravice glede grške cerkve v kraljevini, ki je povsem neodvisna od ekumenskega patrijarhata.

Crispi.

Čegar članek „o Franciji, Italiji in vaticanu“ je vzbudil toliko senzacije, primoran je zagovarjati se proti strastnim napadom francoskih časnikov. Crispi je Francozom toli mrzek, da ga pri vsaki priliki uprav z blatom obmetavajo. Ker je razkril nekatere intrigue francoske glede posvetne vlasti papežev, zameril se je na novo. A kakor so strastni francoski nasprotniki Crispijevi, ravno takšen je tudi on sam. V kratkem izide nov članek njegov, v katerem bode zagovarjal in opravičeval trojno zvezo kot jedino Italiji koristno.

Francoski manevri.

Za velike vojaške vaje meseca septembra se zanimajo vsi vojaški krogi, ker manevrov v tolikem obsegu še ni bilo na Francoskem. General Galliffet bode poveljnik sovražne vojske, katera bode marširala proti Parizu, general Auerstädt bode pa vodil vojske, ki imajo braniti glavno mesto. Vseh vojakov bode 120.000 mož z 10.000 konji in 562 topovi.

Nemška mornarica.

udeležila se bode tudi skupnih demonstracij evropskih velesil proti kineškim preganjalcem kristjanov. Raznesla se je bila vest, da je Nemčija odklonila udeležiti se teh demonstracij, a v zadnjem trenutku premislili so si stvar v Berlinu in odposlali tri manjše ladije.

Nemiri na Španjskem.

Pomanjkanje živil in zasluzka je uzrok, da so se začeli na Španjskem mali nemiri, kateri pa naraščajo vedno bolj in so tem nevarnejši, ker jih ne prouzročajo samo delavci nego i mestjani i kmetje. Pred kratkim bili so taki nemiri v Barceloni, kjer jih je pa udušilo vojaštvo. Tudi v drugih krajih, osobito v Saragossi, Valenciji, Valladolidu, Bilbao, Bugosu in Santanderu javljajo se priprave k nemirrom in uporom, tako da je vlada ondotne posadke hitro pomnožilo.

Angleška in Španija.

Filipinski otoki, kateri so že jedenkrat skoro prouzročili evropski konflikt, bili so pred kratkim povod jako resnim razpravam mej Angleško in Španijo. Na otoku Sibutu razobesila je nekega dne moštvo ondu vozeče angleške križarke zastavo svojo. Španski guverner odposlal je takoj nekaj ladij v Sibutu z nalogom, da odstranijo angleške zastave. Vzlic temu, da so angleških ladij poveljniki izjavili, da razobešene zastave nimajo političkega pomena, nego so se razobesile le zaradi vojaških vaj, izkrcali so se vender španski vojaki ter namesto angleških zastav obesili španske.

Nizozemsko ministerstvo

se je konečno venderle sestavilo po želji kraljice regentaje. Predsednik je župan Amsterdamski Tienhoven, ki bode začasno tudi notranje zadeve vodil; Tak van Portolijt je komunikacijski minister; Cremers minister za kolonije, Schmetz minister pravosodja, Beaufort vnanjih zadev in mornarice. Finančni minister bode predsednik državne banke Pierson. Vojni minister še ni imenovan.

Angleška in Egipt.

Visoka porta naročila je svojemu poslaniku v Londonu, naj izreče lordu Salisburyju turške vlade željo, da bi se zopet začela pogajanja zaradi Egipta, osobito, da bi angleška posadka ostavila Egipt. Kakor poročajo angleški listi, izrazil se je lord Salisbury v tem zmislu, da zdaj v taka pogajanja ni ugoden čas.

V južni Ameriki.

Republika Čilenska napovedala je baje republik Oliviji vojsko zato, ker je le-ta priznala kongreski stranki, to je upornikom čilenskim, one pravice in lastnosti, katere gredo samo državam.

Dopisi.

Iz Celovca 6. avgusta. [Izv. dop.] (Planinska šola v Ukvah.) Ukve so prijazna vas sredi Kanalske doline na Koroškem. Ukljani so kakor vsi slovenski prebivalci Kanalske doline pošteni Slovenci, ki pa še večinoma živijo prav po navadi nomadov ali pastirjev. Po zimi bivajo doma; ženske predejo volno, pletó iz nje nogovice, jopiče itd.; možje pa spravljajo na saneh drva in seno s planin. Spomladi se družina deli; polovica ljudij ostane doma, da oskrbi domače njive, druga polovica pa gre na planino, da oskrbi tam živino in seno. Po leti pa se za dva ali tri mesece preselijo vsi na planino; v domači vasi so v tem času zaprte skoro vse hiše, le tu in tam ostane kaka stara ženica doma; ostala družina biva na planini, kjer pasejo ovce in govedo, pripravljajo surovo maslo in sir, delajo na velikih senožetih in spravljajo krmo v ute, katerih nahajamo po ukovski planini na 200. Ukovska planina je jako razširjena; od jednega konca do drugega imaš najmanj po tri ure hodá. Vsled teh razmer bilo je dozdej ves čas, kar šola stoji, navada, da ob poletnem času otrokom planinčanom ni bilo treba v šolo hoditi. — Kakor sem omenil, so Ukljani pošteni in zavedni Slovenci, ki ljubijo in spoštujejo svoj materin jezik, ne da bi zaničevali jezik svojih nemških sosedov.

Povsod po slovenskem Koroškem pa se trudi nemški šulferajn slovenski jezik zatreti in pripraviti Prusom „most do Adrije“; povsod ima pristašev, ki mu pri tem nečastnem delu verno pomagajo, le v Kanalski dolini in zlasti tudi v Ukvah še dozdej nemški šulferajn ni imel nobenega upliva. Razume se, da so gospodje od nemškega šulferajna in tudi drugi merodajni faktorji, ki najbolj povspešujejo njegove za Slovence žalostne namene, ugibali in pre-mišljevali, kako bi bilo mogoče tudi semkaj stegniti dolge svoje roke in z „judeževimi groši“ popačiti tudi poštena srca ukovskih Slovencev. Tu si izmislil okrajni šolski nadzornik Wisiak „planinsko šolo“. Računal je menda tako-le: Ukovska mladina zato tako malo napreduje v nemškem jeziku, ker biva po dva ali tri mesece brez šolskega pouka na planini, kjer ne sliši nobene nemške besede in še tiste borne nemške izraze pozabi, ki so se jej v domači vasi utepili v glavo. Potrebno je torej, da se ustanovi na ukovski planini šola, ki bode tudi v poletnem času skrbela, da se učé slovenski otroci „blažene“ nemštine. Nemški šulferajn bo rad pomagal pri tem podjetju in mi bode še „hvaležen“, da mu pripomorem do že dolgo zaželenega upliva v Kanalski dolini. — In res so šolske oblasti z nemškim šulferajnom vred to misel gosp. Wisiaka z velikim veseljem in naidušenjem pozdravile.

Takratni okrajni glavar Praxmarer pride v Ukve k občinski seji in skuša z znano svojo zgovornostjo pridobiti občinski svet za idejo planinske šole. Posreči se mu res, da se pri tej seji z jednim glasom večine*) sklene, naj se zida planinska šola. Dasi je pri tej seji manjšina zahtevala, naj se v tej zadevi vpašajo vsi občani za svoje mnenje, niso se na to ozirali, ampak takoj so se začele priprave za planinsko šolo. Nemški šulferajn je ponudil potrebni denar, c. kr. uprava državnih gozdov (k. k. Domänen-Verwaltung) dala je na razpolaganje potrebni les in šolski oblasti posrečilo se je v ta na-

*) 6 občinskih odbornikov je glasovalo za planinsko šolo, 5 proti njej; zdaj so še od onih šestih odpadli 3 takó da so za planinsko šolo izmeje 11 odbornikov le trije in sicer župan in dva njegová sodilnika.

men izposlovati celo na najvišjem mestu podpora; presvetli cesar podaril je za planinsko šolo 300 gld. Ko se je letos razširila vest, da se bode res stavila planinska šola, prišli so vsi občani nad prvega občinskega svetovalca Marčula, naj zapreči vender on to. Neko nedeljo po maši nazaani torej Marčul pod lipo, naj se tisti možje, ki so proti planinski šoli, zberó popoldne v občinskem uradu, da podpišejo odgovor ali rekurz proti planinski šoli. Marčul je pod lipo prav mirno govoril, a vender so ga nasprotniki tožili, da je bujskal, da je žalil oblasti, sploh da se je vedel nepostavno. Zato pride drugi dan orožnik k njemu ter mu vzame prošnjo s podpisi, ki pa še niso bili popolni. Na to pride okrajni glavar preiskovat vso stvar. Okrajni glavar trdi, da Marčul ni imel pravico, naznanjati pod lipo, naj se zberó možle v občinskem uradu. Marčul pa odgovori, da je v Ukvah že od nekdanj navada, da sklicuje pod lipo razven župana tudi prvi svetovalec, če je kaj posebnega. Ob enem prosí, naj se mu vrne prošnjo, kar je še niso vsi občani podpisali. Ko mu nato okrajni glavar reče, da bo prošnjo pri sodišči dobil, odgovori Marčul: „Če akt pri sodišči dobim, nimam z Vami ničesar več govoriti in se bom pri sodišči zagovarjal;“ rekši vzame klobuk in odide. — Stvar se izroči potem državnemu pravdníštvu, ki pa ne najde v tej zadevi nobeuega uzroka, da bi kazensko postopalo proti Marčulu. — Ker okrajno glavarstvo ničesar ne odgovori, in ker se začne šola staviti proti volji Ukljanom, odpošljeta se dva moža, Marčul in Kajl, da gresta h gospodu deželnemu predsedniku v Celovec ter mu vso stvar razložita. Deželni predsednik se izgovarja, da mu razmere niso popolnoma znane ter reče možema, naj gresta k deželnemu šolskemu nadzorniku Gobancu, ki ima vso stvar v rokah. (Konec prih.)

Iz Rajhenburga 8. avgusta. [Izv. dop.] „Národna čitalnica v Rajhenburgu“ se bo slovesno otvorila v nedeljo dne 23. avgusta ob 4. uri popoldne v gostilni župana g. Unschulda poleg kolodvora. — Godba, tudi z instrumenti za ples, je že najeta in pevkínje in pevci naši pod vodstvom marljivega pevovodje g. F. Eksel-na se pridno vežbajo. V novejšem času prihajajo tujci v naš trg še posebno radi, ker je za postrežbo razmerno res dobro poskrbljeno, zato je pričakovati, da bo dne 23. udeležba obilna, zlasti, če bo vreme ugodno. Upisanih je že lepo število čitalničarjev domačih pa tudi unanjih, kakor: iz Blancé, Sevnice, Kozjega, Krškega, Brežic i. t. d. Načelnik č. odbora je cesarski svetovalec in deželni poslanec g. Jerman, njegov namestnik pa za vse dobro vneti župnik g. Walter. Da se bo otvoritev dostojno vršila, porok nam je slavni odbor, kateri pridno zboruje. — Živeli napredni in zavedni Rajhenburžani in vrle Rajhenburžanke! J.

Domače stvari.

— (Luka Robič †.) V soboto 8. t. m. umrl je po dolgi bolezni v 78. letu svoje starosti g. Luka Robič, c. kr. višji davčni nadzornik v pokoji, bivši poslanec dež. zbora kranjskega, večletni odbornik in blagajnik „Slovenske Matice“ in član družih narodnih društev. Pokojnik bil je kremenit narodnjak iz stare šole, iz onih časov, ko so zavedni domoljubi bili še redko sejani. Pri kmetijski družbi, katere odbornik je bil, delal je več let poročila na ministerstvo. Sploh se je pečal mnogo z narodnim gospodarstvom in s statistiko. Porodil se je pokojnik v Kranjski gori. Naj mu bode blag spomin!

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlal g. Ivan Gruden, umirovljen davkar na Vrhniki, 10 gld. namesto venca umrlemu prijatelju g. Franu Kotniku z Vrda. — Ta domoljubni čin beležujoč se rodoljubnemu g. daritelju dostojno zahvaljuje: Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Za „Sokolski dom“) nabral je brat Bolča včeraj mej predtelovadci, zbranimi na Viču, vsoto 8 gld. 54 kr. Živeli vrli predtelovadci, ki vedno pokažejo z dejanjem, da jim je mar za prospeh Sokola.

— (Posebni vlak,) kateri priredi „Ljubljanski Sokol“ zaradi obiska tamošnje izložbe v Zagreb, odšel bode iz Trsta o polnoči dne 6. septembra in bode postajal na vseh postajah do Zidanega mostu. Jednak vlak odpelje se ob treh zjutraj iz Maribora. Pri Zidanem mostu bosta se vlaka združila ob sedmih zjutraj. Ob desetih popoldne bode prihod v Zagreb, kjer se bode vršil

slavnostni vsprejem. — Izložba v Zagrebu bode jako lepa. Prijatelj našega lista, ki je obiskal izložbo v Pragi in se je nazajgrede ustavil v Zagrebu, da si ogleda priprave za tamošnje izložbo, zatrjeval nam je, da je bil skrajno iznenaden. Videč v Pragi tako sijajno izložbo, da bi se zamogla skoro primerjati s kako svetovno, ni pričakoval od izložbe Zagrebške Bog si ga vedi koliko. Zagotovil nas je pa, da je v svoje veselje razvidel, da je izložba Zagrebška tako izvirna in tako krasno urejena, da jo bodo občudovali tudi oni, ki so bili v Pragi. — Naj torej nikdo ne zamudi ugodne prilike ogledati si lepo napredujoči Zagreba in hrvatsko izložbo. Cene za vožnjo tje in nazaj sicer doslej niso še dogovorjene za južno železnico, vender zamoremo že danes zagotoviti, da bodo jako nizke. — Ker bode potreba pravočasno urediti vprašanje zaradi stanovanj v Zagrebu, in je odbor „Sokola“ zaradi tega že stopil v dogovor z izložbenim odborom Zagrebškim, naj se oni, ki se bodo za gotovo udeležili skupnega izleta v Zagreb, oglašajo že sedaj in naj naznanijo ob enem, v katerem železničnem razredu se nameravajo voziti. Naznanila naj se pošiljajo odboru „Sokolovemu“, generalnemu zastopu banke „Slavije“ ali pa gospodu podžupanu Vasi Petričiču.

— (Za veliko pevsko slavnost v Zagrebu) prepustil je komandujoči general baron Bechtolsheim pevski zvezi jahalnice za čas od 1. do 10. septembra. Veliki koncert zveze vršil se bode torej v okinčeni jahalnici. Za koncert se uče že zbori: Zajčevó himno, Eisenhutovo „Bura“ in Zajčev zbor „More“.

— (Slovenskih višjegimnazijcev nameravana slavnost) vršila se bode v preprijaznem našem Kamniku. Pri tej veselici svirala bode vojaška godba c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. Pevske točke peli bodo sami dijaki in sicer kakih štirideset pod skrbnim vodstvom abiturijenta Juvanca st. Kakor čujemo od raznih stranj, obeta ta slavnost nekaj sijajnega in novega. Vidi se torej, da se tudi šolska mladina probuja za narodno stvar ter se tako polagoma pripravlja za bodoče svoje delo. — Bog in sreča junaška! —

— (Dijaška veselica.) Iz Planine nam pišejo: Ljubljanskim abiturijentom se letos i notranjski dijaki pridružijo, da polože mal dar na narodni žrtvenik v korist Prešernovemu spomeniku, s tem, da priredé v kratkem tu v Planini veliko dijaško slavnost. Vspored bode posebno zanimiv, ker sodeluje pri veselici dijaški orkester in pa ker se predstavlja nova igra s petjem.

— (Na mesečni živinski semenj) 8. t. m. prigralo se je 581 glav konj in volov, 298 krav, 105 telet, skupaj tedaj 984 glav. Kupčija je bila sploh srednja, in sicer za govejo živino skoraj le mej domačimi ljudmi, ker je zavoljo slabega vremena prejšnjega dne manjkalo zunanjih kupcev. Boljša je bila kupčija s konji, ker je bilo došlo precej italijanskih trgovcev.

— (Vabilo k zborovanju „učiteljskega društva za kranjski šolskiokraj“) katero bode 13. t. m. ob 10. dopoldne v mestni dvorani v Kranji. Vspored: 1. Razgovor o vprašanjih, ki stoje na dnevnem redu letošnje deželne učiteljske konferencije. Poročevalci gg. Kragl, Likozar, Vavken. — V „Učit. Tov.“ objavil je odbor mej poročevalci tudi odposlanca k deželni učiteljski konferenciji g. učitelja Jos. Levičnika, a on izjavlja, da poročila „ne vtrpi prevzeti“. — 2. Nasveti. K obilni udeležbi vabi najuljudneje odbor.

— (Slovenski napisi v Trstu.) V tem oziru piše „Edinost“: Preteklo leto zbrali so se nekateri slovenski obrtniki in trgovci ter so sklenili, da vsi navzočni napravijo do konca meseca septembra 1890. na svojih trgovinah slovenske napise. Žal, da jih je le malo izpolnilo svojo obljubo. Opominjamo jih torej danes na dano, a ne spolnjeno njih obljubo; pomislijo naj, da so zastavili moško svojo besedo. Tu ne velja nikak izgovor: kajti vzgledi nam pričajo, da uprav oni, ki so si napravili slovenske napise, prav izvrstno uspevajo s svojimi kupčijami. Ako bi dotičniki storili svojo dolžnost — kakor na primer dva brivca v ulici via Caserma in jeden v ulici Molino grande — vsodbujali bi s tem tudi druge obrtnike, ki niso bili pri tem shodu. Slovensko občinstvo pa pozivljamo, da podpira v prvi vrsti óne obrtnike, ki so si priredili slovenske napise. Svoji k svojim!

— (V nunski cerkvi) bodo v torek 11. avgusta ob 1/2.11. uri zjutraj preoblekli 11 redovnic,

jedna pa bode storila profes. Slovesnost bode vodil knezoškof dr. Missia. Ko bode dovršena, daroval bode novo mašo brat one redovnice, ki je storila profes. Popoldne ob 1/2.2. uri bode v samostanu obed za veliko število gostov.

— (O znižanji tovarne voznine,) katero je dovolilo c. kr. generalno vodstvo avstrijskih državnih železnic za leto 1891. in ki je razglašeno v naredbenem listu c. kr. trgovinskega ministerstva za železnice in brodarstvo zvezek 7, naznanjamo, da so se v naredbenem listu št. 43 z dne 14. aprila 1891. l. točka 825 razglašena določila za pošiljatve spirita tako premenila, da se ina prvič oddaja z direktnimi tovornimi listi izvršiti pod tvrdo kake rafinerije kot pošiljateljice, in drugič, da ima pošiljatelj pri pošiljatih v Celovec, Kranj, Ljubljano in Beljak naslednje poti določiti, in sicer: 1.) Pri pošiljatih iz Prage (c. F. J. žel.) pot preko Budejevic-Sv. Valentina. 2.) Pri pošiljatih iz Lieben-a (drž. žel. dr. in av. sev. zap. žel.) in Jungbunzlau-e (c. sev. žel.) pot preko Prage (c. F. J. žel.) — Budejevic-Sv. Valentina. 3.) Pri pošiljatih iz Jungbunzlau-e (av. sev. zap. žel.) v Kranj pot preko Prage c. F. J. žel. — Budejevic-Sv. Valentina; v Celovec, Ljubljano in Beljak poti ni določiti. 4.) Pri pošiljatih iz Pardubic (juž. sev. nem. zvez. žel.) in Smiřic-a v Celovec, Ljubljano in Beljak pot Nemški-Brod-Jedlese, v Kranj pot preko Prage (c. F. J. žel.) — Budejevic-Sv. Valentina. 5.) Pri pošiljatih iz Pardubic (drž. žel. dr.) v Celovec, Ljubljano in Beljak pot preko Chotzen-a Brna-Stadlau-a-Grammat-Neusiedla, v Kranj pot preko Prage (c. F. J. žel.) — Budejevic-Sv. Valentina. 6.) Pri pošiljatih iz Belskega (Bielitz), Raitz-a, Opave in Veličke pot preko Dunaja. Tovarne voznine za pošiljatve iz Jungbunzlau-e v Bludenc, Feldkirch, Kranj in Wilten (ozir. Inomost), katere so razglašene v naredbenem listu št. 43 z dne 14. aprila 1891. l. točka 825, veljajo le za Jungbunzlau-o č. sev. želez. tovarne voznine za Lieben dr. žel. dr. veljajo tudi za Lieben av. sev. zap. žel., tovarne voznine za Pardubice drž. žel. dr. tudi za Pardubice juž. sev. nem. zvez. žel. „Posebna določila“, katera so razglašena v naredbenem listu št. 47 z dne 23. aprila 1891, pa se premene tako-le: Drugi odstavek naj se glasi: Pri razmerah, navedenih pod B., vršiti se ima oddaja z direktnimi tovornimi listi pod tvrdo kake rafinerije kot pošiljateljice, in v Bludenc, Feldkirch in Wilten (ozir. Inomost) pošilja naj se, ne da bi se določila pot; pri pošiljatih v Kranj določiti je pot preko Prage (c. F. J. žel.) — Budejevic-Sv. Valentina, pri pošiljatih iz Kolina (av. sev. zap. žel.) v Celovec, Ljubljano in Beljak pa pot preko Chotzena-Brna-Stadlau-a-Grammat-Neusiedla. Te razglašene tovarne voznine za pošiljatve v Kolin veljajo za Kolin (drž. žel. dr.), voznine za pošiljatve iz Kolina veljajo za Kolin (drž. žel. dr. in av. sev. zap. žel.)

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. avgusta. Najvišjega sodišča dvorni svetnik baron Spens-Borden imenovan je sekcijским načelnikom v ministerstvu pravosodja, namesto upokojenega Ernesta pl. Giuliani-ja.

Peterburg 9. avgusta. Car in carica sta se vrnila s Finskega, carjevič došel v Orenburg. — Dne 19. avgusta odpotujeta car in carica v Kodanj, kjer ostaneta mesec dnij.

Peterburg 9. avgusta. Srbski kralj, Ristić in Pasić odpotovali sinoči na Dunaj. Car spremil kralja na kolodvor.

Praga 9. avgusta. Petek imeli na Hradžanih v Ferdinandovem letovišči Slovenci i Hrvatje skupni obed. Popoldne v razstavi. Zvečer v novem mestu zabava, pri kateri so svirali tamburaši iz razstave. V soboto na Žofinskem otoku v Rudolfinumu skupni obed, napitnica aranžerju Pavlinu, ki je tolikim Jugoslovanom omogočil pohod, prošnja še za jeden vlak. Zvečer bilo slovo od odbora razstave. Gogola govoril za odhod, zahvalil za sijajen vsprejem in izrazil vseh občudovanje. Za Čehe zahvalil se Sediak in izrekel veselo nado, da bodo Ljubljansko razstavo Čehi obiskali, potem v Besedi koncert na čast vsem gostom. Pater Ekert govoril naudušeno.

Pariz 9. avgusta. Salisbury došel v Pariz, kjer se misli delj časa muditi. — Kineški poslanik dobil poročilo, da nemiri na Kineškem pojemajo,

Oberberg 10. avgusta. Srbski kralj došel ob pol štirih. Deželni glavar vojvodine Šlezije došel, da pozdravi kralja.

Jaris Havas 10. avgusta. Veliki knez Aleksej imel je danes priti s severne železnice vlakom ob 12. uri, a ni došel. Uzrok zakasnitvi ni znan.

Razne vesti.

* (Fotografovan govor.) V francoski akademiji znanosti v Parizu obravnaval je nedavno M. Marey o nekem zanimivem delu svojega tehniškega sotrudnika M. Demeny-a, ki je s pomočjo kromofotografije napravil več podob govorečih oseb in potem postavil te podobe v takozvani „Zootrop“. Ako se prične gibati omenjeni aparat, vidi se, kako fotografovana oseba odpira usta, giblje ustnice, s kratka, kako govori. Gluhonem človek, ki je vajen čitati besede z ustnic govorečih oseb, ali uganiti jih, zapisal je, da je „razumel“ fotografovanega moža. To je čudapolna popolnitev fonografa, ki utegne imeti veliko važnost pri pouku gluhonemih.

* (Spominško ploščo) vzdali so v vasi Camerata Cornello pri Bergamu na rodbinsko hišo Torkvata Tassa. Na tej plošči omenja tudi zasluge, katere si je pridobila rodbina Tassova za poštarstvo. Ploščo omislil je provincijalni svet v Bergamu. Rodbinska hiša, v katero se je vzdala plošča, je zdaj le še razvalina.

* (Bicikl v vojaški službi.) Pri velicah jesenskih manovrah pri Waidhofenu ob Tayi se bode letos v prvič poskušalo na obširno, v koliko se da porabiti bicikl za vojaško službo glede prenašanja poročil in nazaanil. Teh vaj se bodo udeležili gojenci telovadnega in borilnega kursa z Dunajskega Novega mesta.

* (Nezgodna pri vojaških vajah.) Ko je inspiciral nadvojvoda Franc Ferdinand v Rabu razne husarske oddelke, pripetila se je pri nekem naskoku nesreča. Jeden husar padel je s konjem in šest tovarišev za njim in na njega. Sablja jednega iz mej njih prebodla je obraz prvega, ki si je zlomil tudi roki in nogi. Prenesli so ga v bolnico, kjer je umrl drugi dan.

* (Nezgodna na železnici.) Na Orleanski železnici blizu postaje Daoulaskeoel skočil je osebni vlak s tira. Trije tovorni vagoni so zdrobljeni, strojevodja je mrtev, kurilec smrtno ranjen. Izmej potnikov ni nobeden znatno ranjen.

* (Obupen oče.) V Tillersu na Francoskem skočil je neki Benoit Delorm v kanal, ko je poprej vrgel vanj svoje tri otroke v starosti 3 do 5 let. Delorm postal je pred tednom udevec, kar mu je šlo tako do srca, da se mu je zatemnil razum.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatel samo 2 gld. (81-99)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Potrjim srcem javljam podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest o smrti predragega moža, oziroma brata, gospoda

LUKE ROBIČ-A

c. kr. višjega davčnega nadzornika v p.

kateri je 8. t. m. ob 6. uri popoldne, po dolgi bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 78. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v ponedeljek, dne 10. t. m., ob polu 5. uri popoldne iz hiše Pred škofijo št. 8 na pokopališče k sv. Krištofu. Svete maše zadušnice služile se bodo v več cerkvah.

Dragi ranjki se priporoča v blag spomin.

V Ljubljani, dne 8. avgusta 1891. (667)

Liza Robič, soproga. — Janez Robič, Šimen Robič, Jože Robič, France Robič, bratje. — Neža Robič, Urša Robič, sestri.

Tujci:

9. avgusta.

Pri **Maliči**: Pamer, Kramer, Bonifazio, Zechely iz Trsta. — Elsner, Kraus, Eckstein z Dunaja. — Zdenek, Austecky, Bartoš iz Prage. — Kreft iz Gradca. — Baudi, Weigert iz Budimpešte. — Springer iz Solnograda. — Perko iz Bihača. — Maar iz Kranja. — Bonifazio iz Kopra. — Bramesberger iz Beljaka.

Pri **avstrijskem cesarji**: Fischer iz Ljubljane. — Gaberšek, Presel iz Tolmina. — Carlini iz Trsta. — Klančič iz Podgore.

Pri **bavarskem dvoru**: Zekoll z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Hlavazek iz Kamni ka. — Paskesz iz Pečuha.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. avgusta t. l.

gl. kr.		gl. kr.	
Pšenica, hktl.	7 46	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5 52	Surovo maslo,	68
Ječmen,	3 41	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 09	Mleko, liter :	8
Ajda,	5 04	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 52	Telečje	52
Koruza,	5 50	Svinjako	62
Krompir,	2 50	Kostrunovo	40
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	9	Golob	15
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 78
Maslo, kgr.	80	Slama,	2 14
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	58	„ mehka, 4	4 20

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. avgusta	7. zjutraj	738.2 mm.	15.0° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	739.2 mm.	21.0° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	739.8 mm.	15.8° C	sl. jzh.	d. jas.	
9. avgusta	7. zjutraj	740.4 mm.	12.0° C	brev.	megla	
	2. popol.	738.4 mm.	22.6° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	737.7 mm.	17.0° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 17.3° in 17.2°, za 2.5° in 2.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 10. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.25	92.25
Srebrna renta	92.20	92.20
Zlata renta	111.80	111.75
5% marcna renta	101.85	102.40
Akcije narodne banke	1028	1027
Kreditne akcije	288.50	237.25
London	117.90	117.95
Srebro	—	—
Napol.	9.38 1/2	9.39
C. kr. cekini	5.58	5.59
Nemške marke	57.95	58.02 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	104	30
Ogerska papirna renta 5%	101	65
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zaat. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	—

Št. 5908.

Naznanilo.

(655-2)

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov ostane deželna blagajna kranjska od 12. do uštetega dne 14. avgusta t. l. strankinemu prometu zaprta.

Deželni odbor vojvodine kranjske

v Ljubljani, dne 7. avgusta 1891.

Pojasnilo.

Gospod Josip Seunig, trgovec z usnjem v Slonovih ulicah, naznanja v „Slovenskem Narodu“, da prodaja usnje lastnega izdelka. **To ni res, ampak kupuje je od raznih strojarjev. Mi podpisanci pa je sami izdelujemo. Toliko resnici v čast!** (666-1)

Janez Janež, tovarnar.

Fran Mally, tovarnar.

Josip Tomc, strojar.

Fran Hlebš, strojar.